

Povzbuzení: 167. Vojna a mír: Na běloruské frontě

*Bůh nám žehnej, abychom se v tomto hříšném světě stali **nástrojem milosti**, pomáhali lidem překonávat strach, soucítit s nimi v bolesti, modlit se za ně, přinášet pokoj, mír a naději.*

Povzbuzení

Vojna a mír: Na běloruské frontě

Současné události (invaze ruských vojsk na Ukrajinu a brutální „prosazování míru“) si již vyžádaly četné oběti a posloužily jako základ pro vzájemné obviňování i mezi věřícími.

Ruské jednotky bombardují sousední zemi, na silnicích jsou okrádáni bezbranní Bělorusové, média se úspěšně předhánějí ve lžích. Z lidského srdce vychází hojný proud: zlé myšlenky, vraždy, krádeže, zloba, šílenství ([Mk 7:21-22](#)).

1. Pokus o pochopení

„Život k nám přichází **s kyjem** v ruce a bije nás do hlavy a my ztrácíme schopnost myslet, stáváme se bezmocnými a omámenými,“ píše jeden bratr. Zdá se, že události nejsou nové a studovali jsme křesťanskou etiku a čteme Bibli každý den, ale **starověké události** („není nic nového pod sluncem“ – [Kaz 1:9](#)) vyžadují **přehodnocení** v novém kontextu.

• *Křesťané a Vlast (rodina)*

Přehodnocujeme svůj postoj k pozemské vlasti, naše povinnosti jako občanů země. Náš domov **je v nebi** ([Fil. 3:20](#)), ale jaký význam má běloruské nebo ukrajinské občanství ve světle **nebeského občanství**? Lze skloubit „Sláva Ukrajině“ a „Sláva Kristu“? A co „Sláva Bělorusku?“ Zní to legračně, že?

A jak silné by mělo být **národní** cítění, respektive láska k pozemské vlasti? Chorvatský teolog Miroslav Wolf při úvahách o válce na Balkáně, která začala v roce 1991 a zahrnovala řadu mezietnických konfliktů, poznamenal, že **křesťanský Chorvat by raději souhlasil s ateistickým Chorvatem než s křesťanským Srbem**.

Národnost rozděluje lidi; věřili jsme, že v křesťanství jsou tyto hranice překonány a neexistuje „ani Řek, ani Žid, ani...barbar, Skyt...“ ([Kol. 3:11](#)). Ukazuje se, že existují Židé a Heléni a dokonce i barbari a Skythové.

Příslušnost k církvi nás nezabavuje **pozemského občanství** a **ovlivňuje** náš postoj k válce. Chápání průměrného Bělorusa/Rusa/Ukrajince do značné míry odráží postavení jejich státu, i když mnoho Bělorusů se po událostech roku 2020 ve skutečnosti se státem spojovat nechce. Ale nemůžeme to zanedbávat a **nestarat** se o blaho města, ve kterém nás Pán usadil.

Mimochodem, citujeme text od Jeremiáše, který vyzývá k péči o **nepřátelské město** ([Jer. 29:7](#)), kam byli Židé přesídleni proti své vůli. Babylon není naše vlast, ale musíme se modlit a starat se o to!

A na co bychom měli být připraveni pro dobro **naší** země a ochrany jejích hranic? Kromě svědomité práce a modlitby?

Někteří věřící na Ukrajině **kladou rovnítko** mezi duchovní válku a fyzickou válku.

Oddělit tyto pojmy je nyní asi **těžké**, protože jsme na straně dobra.

Dá se však předpokládat, že se někdy **skutečně** překrývají (jako tomu bylo ve starověkém Izraeli), ale k tomu, abyste viděli a spojili obrazy duchovního a pozemského světa, musíte mít velmi dobrý **duchovní zrak**, ale musíte mít velmi dobrý duchovní zrak, abyste mohli vidět a spojovat obrazy duchovního a pozemského světa a plným právem prohlásit, že „**Bůh s námi**“, že „**toto je Boží válka**“, jak odvážně prohlásil jeden vysoce postavený ukrajinský ministr.

Co by měli ruští věřící v takových případech dělat? Nebo, řekněme to takto: do jaké míry jsou lidé (věřící) **zodpovědní** za jednání vlády?

Když jsou úřady **zkorumpované**, jakou vinu mají baptisté? Když vláda ospravedlňuje **LGBT** ideologii? Když prezident **rozpoutá válku** v jiné zemi?

Pravděpodobně **minimum**, které se od nás vyžaduje, je **neúčast** na bezpráví. Sami nedávejte ani nepřijímejte úplatky. Nevynášejte nespravedlivé rozsudky. Nezasahujte do života a majetku svého bližního. A zlo okamžitě začne ztrácet moc.

V každém případě, když **státní hranice** oddělují křesťany, chápeme, že **s námi nebo s naším křesťanstvím není něco v pořádku**. To znamená, že pozemské je pro nás důležitější než věčné, nepomíjivé a že stát je důležitější než církev.

P. S. A co by měli Bělorusové dělat, když jim bude nabídnuto bojovat v sousední zemi?

Pokud jde o používání zbraní mezi evangelikálními věřícími, neexistuje úplná shoda, i když tradičně jsme proti **válce** v jakékoli formě a nejsme připraveni chopit se kalašnikovů ani k „obraně země“ (tento výraz se často používá jako eufemismus chránit **určitou formu moci** nebo **samotné vládce**, kteří sami zemřít nechtějí, ale neberou ohled na oběti občanů).

Válka, dokonce ji můžeme nazvat spravedlivou, je **velké zlo**! Navíc věřící nepůjdou se zbraněmi **na území jiné země**, pokud to není „duchovní meč“ ([Ef. 6:17](#)).

• **Modlitba**

V současné situaci chápeme **roli modlitby**. Není to **způsob úniku** z reality? „Budu se za vás modlit,“ zatímco vy jděte „v pokoji, zahřejte se a jezte“ ([Jakub 2:16](#))?

Modlitba se sice může stát **zástěrkou nečinnosti**, ale nelze **podceňovat** její moc, respektive moc Boha, k němuž směřují naše modlitby. Proto se upřímně modlíme, ale nekončíme u toho, ale, jak se říká na Ukrajině: „Modlíme se a děláme“. (Více o modlitebních tématech v předchozím článku: [Vojna a mír: Výzva k soucitu a modlitbě](#).)

• **Role osobnosti v dějinách**

V dobách otřesů **přehodnocujeme** roli jednotlivce v historii. „Co můžu dělat? Mohu situaci ovlivnit? Mohu, jako Ester **zastavit** vyhlazování lidí? (Odkazy na Ester jsou dnes stejně populární jako na Jana Křtitele v roce 2020. Jak byly tehdy, jsou i dnes vytržené z kontextu, ale koho v takové chvíli zajímá kontext!)

To vyžaduje hodně moudrosti a porozumění. Nevidíme, co se děje **v zákulisí**, na čem se politici vlastně shodují, a co víc, ne vždy vidíme, co se děje v zákulisí dějin nebo v duchovním světě, který viděl Daniel.

Pokud je to **Boží vůle**, pak moudrý chudák může zachránit město ([Kaz 9:15](#)). Pokud ne, pak je lepší, jak navrhoval Jeremiáš, jednoduše **vás sklonit** „pod jho babylonského krále“, abyste nezemřeli „mečem, hladem a morem“ a „nepřivedli toto město k pustině“ ([Jer. 27: 8, 13, 17](#)).

Někdy bojujeme tam, **kde** musíme jen čekat a důvěřovat Bohu, a **Dágon padne sám od sebe**, bez pomoci lidských rukou ([1 Sam 5:3](#)), jako tomu bylo v případě Sovětského svazu. Někdy je nutné učinit pokornou **přímluvu** a hledat ochranu u Pána. Ale v každém případě je důležité **ušetřit lidi**, jako to udělal i krutý Joab ([2 Sam 18:16](#)). Města lze obnovit, lidé se nevrátí.

• **Role Boha v dějinách**

A samozřejmě chápeme **roli Boha** v dějinách. Co teď Bůh dělá? Jen **pláče** s oběťmi? Plní v historii své **globální cíle**? Připravuje se svět na příchod **Antikrista**? Přivést ho ke zničení dalšího impéria?

Myšlenky Boží nejsou našimi myšlenkami ([Izajáš 55:8](#)). Můžeme jen spekulovat, ale bez důvěry v Boha se neobejdeme. Ve skutečnosti **deklarovat svrchovanost** Boha a **skutečně Mu důvěřovat** jsou dva velké rozdíly, jak se říká v Oděse (две большие разницы).

2. **Kristus**

Ale od myšlení přejdeme k činům. Nebo, **mimochodem**, pro začátek.

Od začátku války na Ukrajině se mnozí **spěchali vyjádřit** ve svém úzkém kruhu na internetu. Tyto výroky většinou nemají žádný význam, ale alespoň máte pocit, že jste **naplnili** očekávání přátel, kteří byli za to **rádi** nebo se dokonce obtěžovali vás **slovně chválit** (pokud jste ve svém úzkém kruhu mluvili velmi odvážně).

Pokud existuje ohrožení pohodlí, hrozí potíže, lze takové komentáře a prohlášení smazat.

Nelze však generalizovat. Existují **silní duchem**, silné osobnosti, které jsou zodpovědné za svá slova, jsou konzistentní ve svém přesvědčení (ne nutně křesťanské) a jsou připraveny trpět až do konce.

Ale obecně jsou tyto výroky **pro veřejnost** (u některých mladých lidí připomínají vyznání lásky na Instagramu) zajímavým tématem pro budoucí výzkum psychologů.

Zároveň musí **jasně** zaznít trubka ([1 Kor. 14:8](#)) a pastýři/kazatelé musí **aplikovat Písmo na současnou situaci**, vysvětlit církvi z biblické perspektivy a navrhnout praktické kroky pro křesťanskou službu v této době.

Ve skutečnosti je odpověď zřejmá, když se podíváme na příklad Krista a apoštolů. Všiml jsem si, že stejně jako v roce 2020 dnes mnoho učitelů mluví o Kristu velmi málo. Možná proto, že Kristus je obtížněji manipulovatelný, je příklad Krista **velmi nepohodlný** (toto je kámen úrazu a kámen pokušení – *skandál* – [1. Petr 2:7](#)), takže je lepší odkazovat na “apoštola” Bonhoeffera a jeho proroka Niemollera.

Otázka učedníků na obnovení království Izraele, a uvažovali v pozemských kategoriích, zůstala **nezodpovězena**; Ježíš obrátil svou pozornost k duchovní oblasti ([Skutky 1:6-8](#)). Ve svém postoji ke světským autoritám, stejně jako k římské okupaci a dalším akutním společenským problémům se projevil **jako absolutně apolitický**.

Ale **nebyl lhostejný**: Ježíš neutekl před světem, ale ve skutečnosti vykonal těžkou práci spočívající v přetavení mečů v radlice, jak by poznamenal Moltmann.

Dnes by byl obviněn z „pštrosího chování“, zločinného mlčení, bylo by požadováno, aby učinil prohlášení o Pilátově krutosti, a aby vyzýval **k lásce**, ale **On žehnal** těm, kteří ho proklínali, činil dobro těm, kteří ho nenáviděli, a modlil se za ty, kteří ho uráželi ([Mt 5:43-44](#)). (Samozřejmě se nejedná o pokyn zástupcům orgánů vykonávajících soudní a jiné funkce).

Projevoval **přátelské city** k Římanům, Židům, Samaritánům, dokonce kritizoval své krajany, čímž ničil jejich přesvědčení o jejich správnosti a výlučnosti (Alan Storkey).

Pro Krista a apoštoly byla hlavní **duchovní** transformace, **změna srdce, vztah člověka k Bohu!** Naděje na **budoucnost** byla pro něj důležitější než naděje **dneška, ale výzva k budoucnosti a věčnosti jsou dnes** naplněny nadějí.

3. Od slov k činům

Když slyšíme o válkách, je důležité nezakolísat myslí. To vede k nestřídmé konzumaci informací, ponoření se do zpráv s nedostatkem času na čtení Bible a **rozjímání o slovu** (viz [Ž 1,1-2](#)). **Je těžké** přemýšlet o tom, co je čestné, spravedlivé, čisté, laskavé, slavné, co je ctnost a chvála ([Fil. 4:8](#)), když mysl přijímá mnoho **falešných informací**, prosycených nenávisť a zlobou.

Říká se, že **televize** zombí lidi a ti, kdo čerpají zprávy **z internetu**, si nemohou **zachovat nestrannost a objektivitu při posuzování situace**. Možná? Pokud člověk čerpá informace z různých zdrojů, rozšíří se mu obzory.

Čím dál tím víc jsem ale přesvědčen, že stejně jako je snazší oklamat člověka pomocí **televize** než rádia a novin, je **ještě jednodušší** ho oklamat pomocí internetu. Souhlasím s názorem Toma Nicholse vyjádřeným v knize "Jak internet zabíjí vědecké poznatky."

„V současnosti úroveň základních znalostí průměrného Američana [nezáleží na tom, jestli sem dáme Bělorusa] klesla natolik, že prolomil hranici „ **nevědomého** člověka“, překročil hranici „ **dezinformovaného** “ a nyní se valí směrem k „**agresivně** oklamanému“. „Lidé nevěří jen nesmyslům, aktivně se brání procesu učení a nechťejí se vzdát svých nesprávných přesvědčení.“

Vskutku, je to paradoxní. Zdá se, že internet rozšiřuje vize a znalosti lidí, ale ve stále větším měřítku zaznamenáváme **roztržistěnost** znalostí a zúžení myšlení jeho spotřebitelů, takže si udržujeme mysl, omezujeme spotřebu informací a posloucháme, čteme, studujeme Slovo a přemýšlejme o něm s velkou pílí a stálostí.

• **soucit**

Věřící mají soucit s těmi, kteří to potřebují. Díky Bohu, že se projevuje dobro, a to nejen mezi věřícími, že se Boží láska skrze lidi **šíří k trpícím a plačícím**.

Samozřejmě nemůžeme soucítit se všemi stejně a reagovat na nepřízeň osudu stejně. **Účastníci a pozorovatelé** zažívají různé pocity. Ovlivňuje nás pohled zvenčí i zevnitř.

Když člověk uvidí **svůj** zničený **dům**, na kterém zachránil polovinu života, nebo pomyslí na své **děti a manželku**, se kterými ho rozdělila válka, když tráví dny a noci v protileteckém krytu, jeho pocity budou hodně **intenzivnější**.

Ale ne všichni lidé mohou akutně vnímat a prožívat bolest, **když je daleko**, když se **jich přímo netýká**.

Doslova před pěti lety zuřila v Sýrii válka (vzpomeňme také jak na Afghánistán, tak na Náhorní Karabach). Reakce Slovanů, ať už Rusů, Ukrajinců nebo Bělorusů, **byla velmi odlišná** od té současné, i když zkáza byla strašná, lidé stvořeni k obrazu a podobě Boží **netrpěli o nic méně**, počet uprchlíků se pohyboval v milionech a někteří stále žijí v dočasných táborech.

Jeden bratr z Kanady nedávno napsal: „Máme tady spoustu Syřanů a palestinských uprchlíků. Jsou **zmateni**, proč jim nebylo pomoheno tolik, jako pomáhají Ukrajincům?

Politika se také projevuje v **milosrdenství**. I v jeruzalémské církvi byly řecké vdovy „zanedbávány

při každodenním rozdělování potřeb“ ([Sk 6,1](#)) – košile je bližší než kabát.

A **pouze Kristus** mohl ve svém vnímání reality spojit blízkou a vzdálenou perspektivu, reakci **pozorovatele a oběti**. Díval se na svět shůry jako Bůh a jako člověk sám prožíval bolest, proto může „s **námi** soucítit v našich slabostech“ ([Žd 4:15](#)).

A **rozvíjíme** v sobě stejné pocity, i když ne ve stejné míře, děláme si **starosti** o blízké i vzdálené, **nezavíráme** oči před utrpením, zvláště jako Tělo Kristovo myslíme na své bratry a sestry ve víře ([1 Kor. 12](#)).

A jsem rád, že se tento soucit projevuje skutečnými činy. Je mnoho lidí, kteří nejen mluví, **dokonce ani nemluví**, ale přesto mluví.

Jeden volá a ptá se: “Jak převést **humanitární pomoc** uprchlíkům ?”

Sestra na sborovém chatu píše, že v jejich okolí byla uspořádána **sbírka pomoci** pro Ukrajince, pomáhá sama o sobě a vybízí k pomoci i ostatní.

Další sestra **daruje peníze od rodiny** s žádostí o jejich přemístění do zařízení na pomoc uprchlíkům.

Chvalte Boha za Jeho dobrotu, která se projevuje prostřednictvím Jeho stvoření. Utrpení přináší do života mnoho dobrého. Často, když se rozmnoží hřích, rozhojní se také milost ([Římanům 5:20](#)).

• **Království nebeské v centru pozornosti**

V reakci na utrpení a nespravedlnost je důležité, podle příkladu Krista a apoštolů, **udržovat zaměření** na Království nebeské.

Deset dní po začátku války se ptáme kazatele malého vesnického sboru: “Co budeš dělat?” “Co, pracovat,” odpovídá.

Lidé stále **potřebují evangelium**, musí být nasměrováni ke Kristu. Někdo potřebuje **finančně** pomoci. Je zde možnost **vést hodiny s dětmi** ve škole a vyprávět jim o Bohu. Někdo potřebuje **návštěvu a útěchu**.

Není třeba panikařit, myslete na geopolitiku. Jen **pomozte svému okolí**. Pokud možno těm, kteří jsou daleko. Pokud to není možné, **najděte je**.

Toto je zdravý pohled na události. Církev podle Kristova příkladu **sdílí potřeby lidí** a pomáhá, když vidí bolest a utrpení, zároveň se zaměřuje na Království nebeské, vztahy s Bohem, uvědomuje si, **že mění vztah mezi Jeho stvořeními**, poznává v utrpení lásku trpícího Božího Syna, „který místo radosti, která mu byla předložena, podstoupil kříž, pohrdav hanbou, a posadil se po pravici Božího trůnu“ ([Žd 12](#)).:2).

Bůh nám žehnej, abychom se v tomto hříšném světě stali **nástrojem milosti**, pomáhali lidem překonávat strach, soucítit s nimi v bolesti, modlit se za ně, přinášet pokoj, mír a naději.

Leonid Michovič
20. BŘEZNA 2022

[Svaz evangelikálních křesťanů baptistů v Bělorusku](#)

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)